

boven, det var dem, der ikke kunne støtte SF's beslutningsforslag. Og det kunne de heller ikke.

Men jeg vil da lige erindre hr. Jes Lunde om, at såvel Enhedslisten som Kristeligt Folkeparti, der deltog i debatten her, rent faktisk heller ikke i den form, som forslaget har nu, kunne støtte det, selv om vi i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side kunne følge nogle af intentionerne bag det.

Så jeg synes måske nok, det var en lidt unuanceret konklusion for at sige det mildt, som hr. Jes Lunde drog på baggrund af debatten her i dag.

Og så vil jeg da også lige notere mig, at det, der jo egentlig afstedkom hele debatten, også om SF's position og holdning i denne her sammenhæng, var hr. Jes Lundes eget ordførerindlæg i debatten om det tidligere Frihed 2000's og hr. Tom Behnkes beslutningsforslag fra tidligere. I den debat var vi i hvert fald en del, der følte, at hr. Jes Lunde kom med tilsagn om at stille et ændringsforslag til det beslutningsforslag, så det kunne have været vedtaget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil først sige til hr. Per Kaalund, at jeg tror, hr. Per Kaalund har været med i politik længe nok til at iagttage den tendens, der gør sig gældende i næsten alle folketingsvalgkampe, med, at i de første dage og uger af valgkampen er der måske en rimelig fairness med hensyn til, at næsten alle partier kommer rimeligt til orde, men i slutfasen indsnævres feltet mere og mere, sådan at det til sidst kun er de store partier, der høres.

Det er en tendens, vi i hvert fald i SF har iagttaget i hver eneste valgkamp. Og det har også en sammenhæng med, at vi dér simpelt hen ikke kan være med i annoncebrølet, når helsidesannoncerne køres af i slutdelen. Der har vi simpelt hen ikke penge nok. Det må vi bare erkende.

Hr. Grove spurgte, hvordan partierne skal kunne kontrollere. Ja, grunden til, at det er udformet på den måde, er sådan set, at vi ikke har haft lyst til at lægge os ud med organisationsfriheden. Vi har den holdning, at man sådan set grundlæggende selv i de faglige organisationer må bestemme, hvordan man vil træffe sine beslutninger. Og derfor har vi vejet tilbage fra at påføre dem et regelsæt.

Til gengæld synes vi, det er naturligt, når det offentlige giver partistøtte, at det offentlige så også kan stille visse krav til de partier, der modtager partistøtte. Det kræver så, at man skal opfinde en mekanisme, men det kan f.eks. have

den form, at der kommer en tro- og loveerklæring fra den faglige organisation. Det må jo være tilstrækkeligt. Jeg forestiller mig på ingen måde, at hr. Grove skal ud og lege detektiv og lede efter, om nu også alle blanketterne er i orden. Det ligger helt uden for min fantasi.

Den sidste, jeg skal svare, er hr. Jann Sjursen, der mente, at min konklusion var forhastet. Jeg var spændt på, om det betød, at der måske var et flertal for beslutningsforslaget alligevel, men jeg forstod, at det ikke var sådan. Det var mere det, at jeg også skulle notere mig, og det har jeg bestemt gjort, at Kristeligt Folkeparti var det parti, der var mest åben over for at diskutere det her, selv om man så kan diskutere: Har det her den rigtige udformning? Kan vi prøve at finde på noget andet?

Det er SF selvfølgelig meget åben over for. Men hvis det bliver en studiekreds med et meget begrænset antal partier, så kan det selvfølgelig være, at vi skal bruge tiden på noget andet, hvor der kommer flere resultater.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har nogle enkelte bemærkninger. Det er jo således, at der i valgkampe ofte er forskellige vilkår, og nu hæfter hr. Jes Lunde sig meget naturligt i denne her debat udelukkende ved pengtilskud i forbindelse med valgkampe. Man kunne jo tage en anden diskussion og spørge: Er den fordeling, der er af sendetid i tv og kanaler osv., hvor små og mellemstore partier som SF jo får en meget stor dækning, lige så stor som de store partiers, rimelig? Er der nogen retfærdighed i det? Sådan kan man blive ved at diskutere.

Men det, jeg går på talerstolen for, er i og for sig for at gentage mit spørgsmål til hr. Jes Lunde. I det første indlæg blev det sagt, at man kvæler små partier som følge af, at store partier får relativt mere tilskud i valgkampstøtte osv., og mit spørgsmål går i al sin enkelhed på: Hvilke små eller mindre partier er det, der er blevet kvalt gennem de sidste 15-20 år som følge af støtte til større partier?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan stort set kun gentage, at det er et velkendt fænomen, at de små partier bliver kvalt i valgkampen i slutfasen. At det så ikke behøver at betyde, at de afgår fysisk ved døden, hvis det er det, hr. Kaalund spørger til, bekræfter jeg gerne. Selv partier, som er gledet ud i nogle perio-